

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **R. Hero Cargo s. r. o.**, se sídlem Brno, Markéty Kuncové 3801/2, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Kounicova 24, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve sdělení ze dne 30. 10. 2014, č. j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212, o zadržování motorových vozidel žalobce, a v odmítání sdělit žalobci důvod zadržování těchto vozidel,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 22. 10. 2014 přivolal majitel odtahového parkoviště v Brně, D. 9, Z. Č. policejní hlídku ke dvěma vozidlům s nepravými registračními značkami (dále též „RZ“). Šlo o vozidla

Honda, RZ: X, a Ford Transit, RZ: X, jež byla předchozího dne odtažena z ulice Fišova v Brně z důvodu blokového čištění. Policie České republiky (dále též „policie“) pořídila na místě fotodokumentaci, neoriginální registrační značky sejmula a přiložila ke spisu. Krátce po odtahu se ozvali údajní majitelé dotčených vozidel (P. H. ve vztahu k vozidlu Ford Transit a žalobce ve vztahu k vozidlu Honda, společně zastoupeni Bc. R. V.) a požadovali, aby byla vozidla vrácena zpět na ulici Fišova. Kontaktovali statutární město Brno coby vlastníka pozemní komunikace i Z. Č. Argumentovali judikaturou nejvyšších soudů, dle níž je po odpadnutí veřejného zájmu, pro nějž bylo vozidlo odtaženo, povinností vlastníka pozemní komunikace vrátit vozidlo na původní místo. Z. Č. zástupci Bc. R. V. mj. sdělil, že „[s]dělení Policie č. j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212 bylo předáno na Brněnské komunikace a. s. v kopii a současně zde bylo oznámeno, že dle instrukcí Policie České republiky nesmí být s vozidly manipulováno do ztotožnění provozovateli. (...) Tohle [vrátit auta na ulici Fišova, pozn. soudu] nemůžeme provést, jelikož to zakázaly orgány činné v trestním řízení do doby, než bude jasno, o jaká vozidla a kterých majitelů se vlastně jedná.“

[2] Žádná z osob usilujících o vrácení vozidel na místo odtahu nebyla ochotna dostavit se na odtahové parkoviště,odemknout vozidla a umožnit tak policii jejich řádnou identifikaci. Došlo pouze k podáním vysvětlení dle § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně P. H. mj. uvedla, že dle registru vozidel je majitelkou a provozovatelkou vozidla Ford Transit, jenž dne 1. 7. 2009 pronajala žalobci. Od toho data neví, co se s vozidlem děje. O odtahu se dozvěděla od policie, neví, kdo vozidlo na ulici Fišova zaparkoval, klíčky od auta má zřejmě nájemce, o přidělaných registračních značkách nic neví, v roce 2012 bylo vozidlo vyřazeno z registru vozidel. Jednatel žalobce B. J. poté, co byl předveden (čemuž se snažil zabránit R. H., syn P. H.), mj. sdělil, že v nájemním domě v B., M. K. 2, bydlí asi 13 let, je v starobním důchodu a v domě pomáhá jako topič. Zhruba před třemi lety za ním někdo přišel (nepamatuje si kdo) a požadoval, aby se stal jednatelem společnosti, on souhlasil. Nic o společnosti neví, pouze je uveden jako jednatel. O odtažených vozidlech nic neví, sám žádné vozidlo nevlastní. Ročně podepisuje kolem dvaceti plných mocí pro Bc. R. V., přiznal ovšem, že špatně vidí, takže ne vždy ví, co přesně podepsal. Podpis na doručence k výzvě podat vysvětlení není jeho. Zmocněnec Bc. R. V. mj. uvedl, že se „nějakým způsobem dozvěděl“ o odtahu vozidel, vozidla jsou v depozitu, jeho klient není schopen říci, kdo umístil registrační značky na vozidla, ani vysvětlit, kdo jednu z těchto registračních značek umístil za přední sklo uvnitř vozidla, klient neposkytl klíče od vozidel, neboť nesouhlasí s převzetím aut na parkovišti u třetí soukromé osoby, pro převzetí navrhuje buď místo odtahu nebo nějaké správní místo (např. parkoviště policie).

[3] Po pozdějším ztotožnění vozidel (z vozidla Ford Transit si v mezidobí R. H. vzal nosič kol a plachtu, čímž byl odkryt VIN na tomto vozidle) oznámila policie dne 30. 7. 2015 Magistrátu města Brno správní delikt ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, tj. ponechání vozidel na pozemní komunikaci bez povinného pojištění.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] V žalobě došlé soudu dne 2. 2. 2015 žalobce uvedl, že je provozovatelem motorového vozidla tovární značky Honda HR-V GH23, RZ: X, VIN: X, a nájemcem a provozovatelem motorového vozidla tovární značky Ford Transit, RZ: X, VIN: X.

[5] Dne 21. 10. 2014 byla tato vozidla odtazena dle § 19 odst. 5 a 6 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, z ulice Fišova v Brně. Žalobce dne 22. 10. 2014, resp. 23. 10. 2014 vyzval vlastníka komunikace, aby vozidla ihned po naplnění veřejného zájmu, pro něž byla dočasně odstraněna, vrátil na původní místo v souladu s judikaturou Nejvyššího a Ústavního soudu.

[6] Dne 4. 12. 2014 podal zástupce žalobce Bc. R. V. vysvětlení u žalované. Jelikož Z. Č. žalobci sdělil, že mu nakládání s vozidly a tedy i jejich vydání zakázala žalovaná, požádal zástupce žalobce v rámci podání vysvětlení o nahlížení do spisu, což mu bylo odepřeno. Následně požádal o sdělení, zda je tvrzení Z. Č. pravdivé, ani tuto informaci nebyla žalovaná ochotna potvrdit, ani vyvrátit.

[7] Žalobci nezbývá, než se domnívat, že Z. Č. zadržuje jeho auta neoprávněně a žalovaná se snaží jeho nezákonný postup zlegalizovat. Jelikož žalovaná není ochotna zpřístupnit žalobci spisový materiál, ani vyjádřit se k existenci sdělení žalované č. j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212, lze se domnívat, že žalovaná porušuje platnou legislativu a snaží se legalizovat protiprávní kroky Z. Č. i sebe.

[8] Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhl, aby soud konstatoval, že žalovaná svým nezákonným postupem soustavně zasahuje do práv žalobce. Dále navrhl vydání rozsudku, dle něhož je provedený zásah nezákonný a žalované se ukládá nepokračovat v porušování žalobcových práv a respektovat platnou legislativu.

[9] Na výzvu soudu žalobce doplněním ze dne 2. 3. 2015 upřesnil, že se domáhá ochrany před zásahem spočívajícím v tom, že správní orgán svým sdělením č. j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212 zakázal třetí osobě manipulovat s motorovými vozidly žalobce. Žalobce se tak domáhá rozhodnutí soudu, dle něhož je provedený zásah žalované nezákonný, a jímž se žalované ukládá nepokračovat v porušování práv žalobce, respektovat platnou legislativu, zrušit citované sdělení a umožnit vrácení vozidel na místo, ze kterého byla odtazena.

III. Vyjádření žalované k žalobě

[10] Ve vyjádření k žalobě žalovaná předně zrekapitulovala sled událostí. Mimo jiné uvedla, že Z. Č. dne 22. 10. 2014 telefonicky oznámil neoriginální značky na dvou vozidlech odtazených předchozího dne z ulice Fišova v Brně na základě pověření Brněnských komunikací, a. s., potažmo statutárního města Brna jakožto vlastníka komunikace. Policejní hlídka na odtahovém parkovišti pořídila fotodokumentaci, značky sejmula (krom té umístěné uvnitř vozu Ford Transit) a lustrací zjistila, že obě vozidla byla v informačním systému vedena jako vyřazená z provozu na pozemních komunikacích. O této skutečnosti hlídka zaměstnanec odstavného parkoviště poučila.

[11] S ohledem na zfalšované registrační značky vyvstalo podezření, že vozidla mohla mít souvislost s trestným činem nebo přestupkem. Stěžejním bylo spolehlivé ztotožnění vozidel a jejich vlastníka. Pochyby o skutečné identitě vozidel vycházely právě z nepravých registračních značek a prohloubily se nespoluprací žalobce při ověření dalších identifikátorů (VIN na konstrukci karosérie a čísla motoru). Identita vozidel je rozhodná přinejmenším ve věci podezření ze správního deliktu ponechání nepojištěného vozidla na pozemní komunikaci.

[12] Sdělením ze dne 30. 10. 2014, č.j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212, potvrdila žalovaná (konkrétně Městské ředitelství policie Brno, Obvodní oddělení Brno-sever) Z. Č., že odstranila registrační značky z předmětných vozidel a pravost těchto značek bude podrobena dalšímu šetření.

[13] Dne 31. 10. 2014 provedl orgán policie v areálu odstavného parkoviště vnější ohledání vozidel. U vozidla Ford Transit bylo shledáno, že typově, stářím i barvou zhruba odpovídá vozidlu, kterému byla přidělena registrační značka X a které by mělo mít VIN: X. VIN nebylo možné zkontrolovat, nenacházel se na volně přístupném místě. U vozidla Honda HR-V bylo číslo odečteno z předního skla ve tvaru: X. Tento identifikátor odpovídá vozidlu s registrační značkou X. Další identifikátory (VIN na karosérii, číslo motoru) s ohledem na uzamčení vozidla nebylo možné zkontrolovat. Zjištěné skutečnosti nepostačovaly k spolehlivému závěru o identitě vozidel, proto byly k součinnosti vyzvány osoby, které se jejich vrácení domáhaly.

[14] Žalovaná dále shrnula výzvy P. H. i žalobce, aby byla vozidla vrácena na ulici Fišova, jakož i přípis obou osob adresovaný žalované, v němž žádá žalovanou o potvrzení údajného zákazu manipulovat s vozidly. Následovala rekapitulace vysvětlení podaných Bc. R. V. dne 4. 12. 2014 (termín byl ze zdravotních důvodů dvakrát posunut), P. H. dne 15. 12. 2014 a B. J. dne 20. 1. 2015.

[15] Prostřednictvím Magistrátu města Brna žalovaná zjistila, že obě vozidla jsou registrována a ode dne 5. 3. 2012 vyřazena z provozu na pozemních komunikacích, registrační značky byly uloženy do depozitu. K žádostem o vyřazení byla připojena čestná prohlášení vlastníků, že vozidla nejsou odstavena na veřejné komunikaci.

[16] Dne 25. 3. 2015 se na obvodní oddělení Brno-sever v doprovodu advokáta JUDr. A. M. dostavil B. J., který odmítl podat vysvětlení a požádal o nahlédnutí do spisu.

[17] Veškerý postup žalované směřoval ke spolehlivé identifikaci vozidel, neboť to bylo a je nezbytné a) pro účely řízení o přestupku/správním deliktu ponechání vozidla bez sjednaného pojištění odpovědnosti na pozemní komunikaci, b) pro ochranu majetku, potažmo předcházení či odhalení trestné činnosti. Žalobce byl od počátku opakovaně vyzýván k součinnosti. Doposud tak neučinil, ačkoliv to přislíbil.

[18] K aktivní legitimaci žalovaná uvedla, že žalobce není vlastníkem ani jednoho z uvedených vozidel, nemohlo tak dojít k zásahu do jeho vlastnického práva k vozidlům. Ve vztahu k vozidlu Honda HR-V je pouze provozovatelem (vlastníkem je R. Hero Property, s. r. o.), ve vztahu k vozidlu Ford Transit není ani tím. Předložená kopie nájemní smlouvy je účelová vzhledem k vyřazení vozidla z provozu na pozemních komunikacích, o nějž navíc

požádala P. H., nikoliv žalobce. Provozovateli nesvědčí všechny složky vlastnického práva, ale toliko *ius utendi*. Vyřazené vozy nelze užívat.

[19] Spornou zůstává identita vozidel i skutečný projev vůle žalobce, vzhledem k vyjádření B. J.

[20] Pomine-li žalovaná neurčitost petitu, lze k namítanému sdělení uvést, že jde pouze o potvrzení pro Z. Č. o sejmutí nepravých registračních značek. V žádném případě nemůže jít o zásah a jeho zrušení by nevedlo k vrácení vozidel na ulici Fišova, resp. by žalovaná neupustila od ohledání věci ve smyslu § 67 odst. 2 zákona o Policii České republiky. Ve vztahu k „nesdělení důvodu pro zadržování vozidel“ nelze než zopakovat, že vozidla je nezbytné ohledat. Tento důvod je žalobci znám, opakovaně byl vyzván k poskytnutí součinnosti. Vozidla navíc nemohou být provozována ani ponechána na pozemní komunikaci, vlastník komunikace je nebude moci vrátit na místo, odkud je nechal odtáhnout. Jejich vlastník je bude muset vyzvednout na odstavném parkovišti a umístit mimo veřejnou komunikaci. Žalovaná uzavřela, že tvrzením žalobce nevěří.

[21] Na základě výše uvedeného žalovaná navrhl, aby soud žalobu odmítl, příp. zamítl.

IV. Další podání žalobce a žalované

[22] V replice ze dne 20. 4. 2015 žalobce uvedl, že vzhledem k vyhybavému chování žalované má podezření na propojení mezi žalovanou a Z. Č. za účelem zvyšování zisku. Tomu by odpovídala i skutečnost, že trestním oznámením žalobce na Z. Č. se žalovaná nezabývá, ale oznámením o nepravých registračních značkách se zabývá s takovou vehemencí, že dokonce předvedla nemocného jednatele žalobce. K odtahu vozidel došlo až po fyzickém provedení blokového čištění. I proto nechce žalobce přistoupit k převzetí vozidel u soukromé osoby. Žalobce nechápe, proč alespoň vozidlo Honda, jehož VIN je viditelný za předním sklem, nebylo dávno ztotožněno a vráceno. Žalobce nicméně totožnost vozidel doložil osvědčením o technickém průkazu vozidel a nájemní smlouvou. Žalovaná měla s žalobcem sepsat protokol o odnětí věci dle § 79 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[23] V podání ze dne 15. 5. 2015 žalovaná ekonomické propojení s odtahovou společností odmítla. Odtahování vozidel až po čištění je novým tvrzením, nesouvisejícím s předmětem řízení, žalovaná se odtahu nijak neúčastní. Obavy z převzetí vozidel na odtahovém parkovišti jsou účelové. Je to navíc žalovaná, kdo je pánem služebních úkonů. Bylo by nevhodné, aby byla vozidla kvůli ohledání přemísťována jinam. Viditelný VIN kód za sklem lze lehce pozměnit, nutno ho proto srovnat s dalšími údaji uvnitř vozidla. Žalobce k žádnému vozidlu technický průkaz nepředložil. Žalovaná vozidla žalobci neodňala, proto s ním žádný protokol nese-psala. Žalovaná prošetřuje podezření z protiprávního jednání, v této fázi není oprávněna sdělovat osobám, z čeho jsou podezřelí. Žalobce nicméně důvody úkonů policie přinejmenším z vyjádření k žalobě zná. Žalovaná postupuje dle zákona o Policii České republiky, nemůže nikomu nařídít, aby něco v duchu občanského zákoníku zadržel. Žalovaná v souvislosti s ohledáním vozidel nevydala žádné rozhodnutí, jímž by třetí osobě něco nařídila.

[24] V podání ze dne 15. 6. 2015 *žalobce* poukázal na obsah napadeného sdělení žalované, z něhož je zřejmé, že žalovaná si uzurpuje práva nad rámec zákona. Postup žalované vůči žalobci je šikanózní, žalovaná si protirečí, chce žalobce zastrašit. Je zarážející, že odtahová společnost odmítá jakékoliv zpřístupnění vozidel bez asistence pracovníka žalované.

V. Posouzení věci soudem

[25] Soud se, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti postupu žalované, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.

[26] Soud v první řadě zjistil, že policie v daném případě vystupuje jako správní orgán a nikoliv coby orgán činný v trestním řízení. V opačném případě by totiž její postup nebo nečinnost nepodléhaly přezkumu soudů ve správním soudnictví (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 28/2008-29, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) a žalobu by z toho důvodu bylo nutno odmítnout.

[27] Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 21. 7. 2016, č. j. 10 As 11/2016-153), před zahájením trestního řízení probíhá neformální (tzv. „předprocesní“) úsek činnosti policie, v rámci kterého policie provádí operativní činnosti podle zákona o policii, které jen v některých případech vyústí v odhalení skutečností vzbuzujících podezření ze spáchání trestného činu. V rámci tohoto stádia však ještě nejedná jako orgán činný v trestním řízení; tím je až od okamžiku, kdy začne postupovat podle trestního řádu. Tento postup je zahájen závěrem o podezření ze spáchání trestného činu, na jehož základě může policejní orgán zahájit úkony trestního řízení, a to buď sepsáním záznamu podle § 158 odst. 3 trestního řádu či provedením neodkladných nebo neopakovatelných úkonů, případně přímo zahájením trestního stíhání ve smyslu § 160 trestního řádu.

[28] Spisová dokumentace v nynější věci neobsahuje žádný záznam o zahájení úkonů trestního řízení, či přímo usnesení o zahájení trestního stíhání, soud neshledal ani žádný neodkladný nebo neopakovatelný úkon, na nějž by nutně záznam o zahájení úkonů trestního řízení musel navazovat, není zde žádná komunikace s dozorujícím státním zástupcem. Soud tak neměl pochyb o tom, že policie vystupovala v pozici správního orgánu.

[29] Předmětem sporu je otázka, zda se žalovaná dopustila vůči žalobci nezákonného zásahu tím, že by zakázala manipulovat s odtahovanými vozidly žalobce a odmítla by mu sdělit důvody takového zákazu.

[30] Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li – a to kumulativně, tedy zároveň – splněny následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho

důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Počínaje dnem 1. 1. 2012 se lze zásahovou žalobu domáhat i pouze určení, že zásah byl nezákonný, v takových případech šestá podmínka z povahy věci nemusí být splněna (novela soudního řádu správního provedena zákonem č. 303/2011 Sb.).

[31] Je zřejmé, že základním předpokladem pro úspěch zásahové žaloby je samotná existence zásahu. Soud má za to, že právě tato podmínka není v posuzované věci splněna, žalobce neprokázal, že žalovaná skutečně zakázala manipulovat s odtahenými vozidly, jejichž vrácení se žalobce domáhal.

[32] Pouhé tvrzení majitele odtahového parkoviště v tomto ohledu nestačí. Nelze totiž vyloučit jistý informační šum či přímo dezinterpretaci pokynů žalované při odejmutí nepravých registračních značek. Rovněž nelze odhlížet od okolností případu. Žalobce se z ne zcela jasných důvodů odmítal dostavit na odtahové parkoviště, místo toho trval na vrácení vozidel na původní místo, ačkoliv si musel být (jako tvrzený vlastník a provozovatel) vědom toho, že vozidla nebyla opatřena platnými registračními značkami a stejně tak nebyla pojištěna dle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.

[33] Jak stanovil § 38 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., v rozhodném znění, „[p]rovozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, c) které není opatřeno registrační značkou nebo registrační značkou jiného státu, d) k němuž není splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“.

[34] Sám žalobce v žalobě uvedl, že vozidla byla nepojízdná, z obsahu správního spisu plyne, že vozidla byla vyřazena z provozu, registrační značky byly uloženy v depozitu, byla učiněna čestná prohlášení, že vozidla nebudou na pozemních komunikacích. Aniž by zdejší soud zpochybňoval závěry žalobce ohledně obecné povinnosti vlastníka pozemní komunikace vrátit odtahovaná vozidla na původní místo, nelze přehlížet stav daných vozidel a zákonné požadavky na vozidla nacházející se na pozemní komunikaci. Právě na tuto skutečnost Z. Č. žalobce v mailové komunikaci upozornil („Nemůžeme vrátit vozidlo na veřejnou komunikaci bez R.Z.“). Z jednání žalobce lze nabýt podezření, že by mu bylo lhostejno, zda opětovným umístěním vozidel na pozemní komunikaci ponese jako provozovatel odpovědnost za porušení shora citovaného § 38 zákona č. 56/2001 Sb.

[35] Existenci tvrzeného zásahu neprokazuje ani sdělení žalované ze dne 30. 10. 2014, č. j. KRPB-259445-11/ČJ-2014-060212, ani žádné jiné sdělení. Jak uvedla i sama žalovaná, označené sdělení se vztahuje pouze k odejmutí nepravých registračních značek. Žádné omezení manipulace s vozidly toto sdělení neobsahuje. Stejně tak soud neshledal, že by si tímto sdělením uzurpovala žalovaná práva nad rámec zákona, jak žalobce též namítal.

[36] Soudu dále není zřejmé, z čeho žalobce usuzuje, že odtahová společnost odmítá jakékoliv zpřístupnění vozidel bez asistence policie. Toto tvrzení je dokonce v přímém

rozporu se skutečností, že dne 24. 6. 2015 bylo R. H. pracovníky odtahového parkoviště umožněno vzít si některé předměty z vozidla Ford Transit, a to bez asistence policie.

[37] Soud má tudíž za to, že tvrzený zásah je pouhou nepodloženou spekulací. Žalobce si nicméně údajný zákaz manipulovat s vozidly mohl jednoduchým způsobem ověřit. Stačilo dostavit se na odtahové parkoviště a pokusit se o převzetí vozidel. Pokud by mu to nebylo umožněno, mohl přivolat policii, čímž by se celá situace rázem objasnila a žalobce by v případě potřeby měl i mnohem lepší důkazní pozici, než měl nyní.

[38] V posuzovaném případě nelze rovněž opomenout nedostatečné prokázání věcné aktivní legitimace žalobce z hlediska právního titulu žalobce k nakládání s předmětnými vozidly, byť v tomto ohledu soud postupoval ve prospěch soudního přezkumu. Z obsahu spisu není jednoznačné, kdo byl v posuzované době skutečným vlastníkem, provozovatelem či nájemcem označených vozidel. Na této nepřehlednosti se zajisté podepisuje i skutečnost, že do 31. 12. 2014 platilo, že provozovatel vozidla je vlastník vozidla nebo jiná fyzická nebo právnická osoba zmocněná vlastníkem k provozování vozidla vlastním jménem [§ 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů]. Obsah pojmu provozovatel vozidla tak byl založen na faktickém soukromoprávním stavu, nikoliv na veřejnoprávním evidenčním principu, který v praxi nemusel odpovídat skutečnosti, což v praxi působilo nemalé aplikační a interpretační obtíže (Bušta, P.; Kněžínek, J. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2016. Dostupné v ASPI.).

[39] Žalobce v řízení před soudem nepředložil žádný právní titul k dotčeným vozidlům. Pouze ze správního spisu plyne, že v roce 2012 byla vozidla vyřazena z provozu na pozemních komunikacích, ve vztahu k vozidlu Honda o to žádal jako provozovatel žalobce, ve vztahu k vozidlu Ford Transit jako provozovatel P. H., což je v rozporu s přiloženou nájemní smlouvou, dle níž by od roku 2009 měl být nájemcem a provozovatelem vozidla Ford Transit žalobce.

[40] Zcela obecné a neurčité je rovněž žalobcovo tvrzení ohledně práv, jež měla být nezákonným zásahem žalované porušena. Pokud pak nebylo prokázáno, že žalovaná nařídila zadržování vozidel žalobce, logicky nemohla být důvodná ani argumentace žalobce, že mu odmítala sdělit důvody tohoto zadržování. Naopak ze spisu je zcela zjevné, že žalobci bylo známo, že policie šetří okolnosti týkající se předmětných registračních značek na dotčených vozidlech.

[41] Jelikož žaloba směřovala pouze proti údajnému zásahu žalované v podobě zákazu nakládat s odtahovými vozidly a neuvedení důvodů tohoto zákazu, byly ostatní námitky žalobce bezpředmětné. To se týká podezření na ekonomické propojení žalované a odtahové služby, odtahu vozidel z ulice Fišova v Brně, předvedení jednatelů žalobce, identifikace vozidel, či celkového postupu žalované vůči žalobci, které tento označil za šikanózní.

VI. Závěr a náklady řízení

[42] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[43] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu